

σκότη ἀγαπῶν τοῦτο ζῶον εἶναι βραχύου-
ρον καὶ τὸ θῆλυ ἔχει δέκα μαστοὺς.

Ἄπαντες σχεδὸν ἠξεύρουσιν ὅτι τὸ ζῶ-
ον τοῦτο διάγει ὑπὸ τὴν γῆν, ἀσχολούμε-
νον εἰς τὸ νὰ ὀρύττῃ στοὰς μετὰ κατα-
πληκτικῆς ταχύτητος· κυρίως δὲ ἐγκαθί-
σταται εἰς τὰς ἐλαφράς καὶ εὐφόρους γαί-
ας, ἀποφεύγον τὰς ὑγρὰς καὶ πετρώδεις,
διότι ἀπαντᾷ προσκόμματα εἰς τὴν ἐργα-
σίαν του. Σκάπτει μὲ τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ
τὰς χεῖρας ἀροτριᾷ κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν
τὴν σκοτεινὴν κατοικίαν του, τὸ δὲ ὑπ' αὐ-
τοῦ δημιουργηθὲν σύστημα ὁδῶν εἶναι ἄξι-
ον τῶντι τῆς ἡμετέρας προσοχῆς.

Τὸ σύστημα τοῦτο σύγκειται εἰς κεντρι-
κὸν δωμάτιον, ὀρυχθὲν ἐν σχήματι θόλου,
περὶ τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσιν ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ
στενωποὶ, αἵτινες, οὔσαι κατ' ἀρχὰς εὐθύ-
γραμμοὶ, διακλαδοῦνται ἀκολουθῶς εἰς
βορβορώδεις διώρυχας, ἐξερχομένας μέχρι
τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ὁ μῦς διάγει
εἰς τὸ κεντρικὸν δωμάτιον· ὁ δαίδαλος δ'
οὗτος τῶν ὁδῶν χρησιμεύει ἴσως εἰς τὸ ζῶον
ὅπως ἀποφεύγῃ τὰς προσβολὰς τῶν ἐχθρῶν
του. Ἡ φωλεὰ μίαν μόνην εἴσοδον ἔχει.

Ὁ μῦς ἐργάζεται κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους
ἐποχὴν, κυρίως ὅμως τὴν ἀνοιξιν ἀναπτύσ-
σει μεγάλην δραστηριότητα. Τὸ πλεῖστον
τοῦ χρόνου ζῆ μόνος, κατὰ δὲ Μάρτιον
καὶ Ἰούλιον ζητεῖ τὴν θήλειαν καὶ ἡ συν-
άντησις γίνεται εἴτε ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς
στοᾶς, εἴτε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους.
Ἡ θήλεια γεννᾷ τέσσαρα ἢ πέντε, ἅτινα ἐ-
πιμελεῖται καλῶς εἰς ἐπίτηδες δωμάτιον.

Ὁ ἀρουραῖος μῦς εἶναι ἐντομοβόρον ζῶ-
ον· ἡ κυρία δὲ τροφή συνίσταται εἰς σκώ-
ληκας καὶ ἄλλα ἐντομα· εἶναι δὲ μᾶστιξ
τῆς γεωργίας, διότι καταστρέφει τὰ χόρ-
τα καὶ φυτὰ, ὅχι διὰ νὰ φάγῃ, ἀλλὰ
διὰ ν' ἀνοίξῃ διόδον καὶ σχηματίσῃ
φωλεὰν διὰ τὰ τέκνα του. Ἐν Εὐρώπῃ
κατασκευάζουσι παγίδας πρὸς ἄγραν αὐτῶν,
ποιοῦσι δὲ χρῆσιν καὶ δηλητηρίου, ὅπερ μι-
γνύουσι σκώληξι καὶ ἐντόμοις. Αἱ πλημ-
μύρπι ἐπιφέρουσιν ὄλεθρον εἰς τοὺς μῦς.

N. E. Γ.

ΤΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

(Συνέχεια).

B.

Κατὰ τοὺς χρόνους ὅμως τούτους, τὴν
ΙΣΤ'. ἑκατονταετηρίδα, δὲν εἶναι μόνη
ἡ Ἰταλία, ἐν ἧ τὸ δηλητήριον ἐποίει
τοσαύτην θραῦσιν. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς
Ῥωσσίας Ἰβαν ὁ Δ'. ἐποίησεν, ὡς ἀναφέ-
ρουσιν οἱ ἱστορικοὶ, ὠρολόγιον ἐκ δηλη-
τηρίου, ἐν ᾧ αἱ ὥραι τῶν ἡμερῶν του ἡ-
ριθμοῦντο διὰ δηλητηρίων. Ὁ καταχθό-
νιος οὗτος αὐτοκράτωρ, ὅστις ἐδηλητηρί-
ασε καὶ τὰς ἐπιτὰ γυναῖκας του, ἤρέσκετο ὑ-
περβαλλόντως εἰς τὰς ἀλγηδόνας τῶν θυμά-
των του.

Ἄλλος καθολικὸς αὐτοκράτωρ, ὁ Φί-
λιππος Β', ἐδηλητηρίασε κατὰ τὸν αὐτὸν
χρόνον τὸν ἀδελφὸν του Δὸν Ζουάν καὶ
τὸν ὑπουργὸν του Ἐσκοβάδον.

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει μακρὸν κατάλογον
βασιλέων δηλητηριασθέντων καὶ δηλητηρι-
ασάντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν
ἐν Γερμανίᾳ Ἑρρίκον τοῦ Δ'. ὑπὸ τῆς γυ-
ναικῆς του Κωνσταντίας, τὸν Φρειδερίκον
Β', τὸν υἱὸν του καὶ τὸν Κορράδον Α',
ἐγγονὸν του, ὑπὸ τοῦ φιλοδόξου Μαιν-
φρουά. Ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ βασιλεῖαι τοῦ Ἑρ-
ρίκου Β', τοῦ Ἑρρίκου Η' καὶ Ἰακώβου
Α' ἐμολύνθησαν διὰ τοῦ θανάτου τῆς ὡ-
ραίας Ῥισαμόνδης, τοῦ καρδινάλιου Τόλσεϋ
καὶ τοῦ Θωμᾶ Ὁθερβουρύ· ἐν Γαλλίᾳ ὁ
Γίλβερτος δηλητριάζεται ὑπὸ τοῦ Φρεδεγόν-
δου, ὁ Λοθάριος ὑπὸ τῆς γυναίκης του Ἑμ-
μας, ὁ Λουδοβίκος Ε' ἐπίσης ὑπὸ τῆς γυ-
ναικῆς του Λευκῆς, κτλ.

«Καὶ σήμερον ἴσως ἐτι, λέγει ὁ Φλαν-
δῖνος, ἐὰν ἡ πυρῆτις δὲν ἀνεκαλύπτετο, ἡ
τελευταία ἱκανοποίησις τῶν βασιλέων θά
ἦτο τὸ δηλητήριον.»

Ἔσχε καὶ ἡ Γαλλία τὴν Λοκύστην τῆς
κατὰ τὴν ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδα· ἡ Τοφάνα,
ἐλθοῦσα ἐκ Νεαπόλεως εἰς Παρισίους
ἐπώλει περίφημόν τι ὕδωρ ταῖς γυναῖξιν,

αίτινες ἤθελον νὰ ἐξοντώσωσι τοὺς συζύγους των καὶ ἐκείνους, παρ' ὧν ἐπερίμενον κληρονομίαν. Τὸ ὄλωρ τοῦτο τῆς Τοφάνης ἦτο φοβερόν· ἤρκειν τέσσαρες ἢ πέντε σταγόνες, ἵνα ἐπιφέρωσι τὸν θάνατον. Τέλος ἀφοῦ ὑπῆρξε τὸ ὄργανον τοῦ θανάτου πλείστων ἀνθρώπων, ἀπεσύρθη εἰς τινα μονὴν, ὅπου καὶ κρατηθεῖσα ἐβασανίζετο, ἕως οὔ, ὁμολογήσασα ἅπαντα αὐτῆς τὰ ἀμαρτήματα, ἀπέθανε στραγγαλισθεῖσα.

Δυστυχῶς ἡ Τοφάνα ἐγκατέλιπε μαθητὰς ἐπαξίους αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς παπασύνης Ἀλεξάνδρου Ζ' τῷ 1659 ἀνεκαλύφθη ἑταιρία τις γυναικῶν, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς γρατῆν τινα Σπόραν τοῦνομα, κληρονόμον τῶν μυστικῶν τῆς Τοφάνης, ἔργον δ' εἶχε νὰ φονεύῃ τοὺς μισουμένους ἢ γεγηρακότας συζύγους. Τεσσαράκοντα μέλη τῆς φοβερᾶς ταύτης συμμορίας συνελήφθησαν καὶ ὑπέστησαν τὰς πρεπούσας βασάνους, ἡ δὲ Σπάρρα καὶ αἱ κυριώτεραι συνένοχοι τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον.

Ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Τοφάνης καὶ Σπάρρας τὸ σκῆπτρον τοῦ δηλητηρίου περιήλθεν εἰς τὰς τῆς μαρκησίας τῆς Βρινβυλλιέρης, τῆς ὠραιότερας, ἀλλὰ καὶ φοβερότερας πασῶν τῶν φαρμακευτικῶν, ἐχούσης ὡς συνένοχον Ἰταλὸν τινα, ὅστις ἐκαυχᾶτο ὅτι ἦτο κάτοχος τῶν πλέον ἐνεργητικῶν καὶ βεβαίων δηλητηρίων. Ὁ Σαινκρουά, ὡς ὠνομάζετο ὁ Ἰταλὸς, κατέπεισε τὴν μαρκησίαν νὰ δοκιμάσῃ τὰ δηλητήρια αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Δρεδυβρῦ, τοῦ πατρὸς τῆς, ὅστις τὴν ἐπέπληττε πολλάκις αὐστηρῶς διὰ τὰς μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ σχέσεις τῆς. Καὶ ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον· ἡ μαρκησία ἀφοῦ ἐδοκίμασε τὸ δηλητήριον ἐπὶ τινος τῶν ὑπηρετικῶν τῆς, ἥτις καὶ ἀπέθανε κεραινοβοληθεῖσα, ἀνέλαβε μετὰ βεβαιότητος τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῆς.

Τοῦ Δρεδυβρῦ ἀποθανόντος ἡ μαρκησία Βρινβυλλιέρη ἀπηλλάχθη καὶ τῶν δύο τῆς ἀδελφῶν οὐς ἐδηλητηρίασεν.

Ὁ Σαινκρουά, βλέπων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν φαρμάκων του, ἤρξατο νὰ ἐμπορευῆται σχεδὸν δημοσίως αὐτά· καὶ ἦτον ἤδη

πλούσιος, ὅτε ἡ ἀστυνομία ἔλαβεν ἀποδείξεις τῶν κακουργημάτων του. Εἰς τῶν ὑπηρετικῶν αὐτοῦ καὶ τῆς μαρκησίας Βρινβυλλιέρης, ὁ Λασωσέ, συλληφθεὶς καὶ ὑποβληθεὶς εἰς βασάνους, ὡμολόγησε τὸν δηλητηριασμὸν τοῦ πατρὸς καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν τῆς μαρκησίας· κατεδικάσθη δὲ εἰς τροχισμὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Τρέβης τῇ 24 μαρτίου 1667. Ἡ τὸν Λασωσέ κατεδικάσασα αὐτὴ ἀπόφασις κατεδίκασεν ἐρήμην εἰς ἀποκεφαλισμὸν καὶ τὴν Βρινβυλλιέρη, ἥτις εἶχεν ἀποσυρθεῖσα ἐν τινι μονῇ τῆς Λιέγης, ἐξ ἧς ὅμως τὴν ἀπήγαγον εἰς Παρισίους, ἐνθα καὶ δικασθεῖσα αὐτῆς, κατεδικάσθη νὰ κρατομηθῇ καὶ κατ' ἐν τῇ πλατείᾳ ἐν ἧ καὶ ὁ Λασωσέ.

Ἡ τιμωρία τῆς μαρκησίας δὲν ἔπαυσε πασῶς τὰ δηλητήρια, ἅπερ ἦσαν τότε ὁ τρόμος τῶν Παρισίων. Τῷ 1680 ἐκλήτευσαν πρὸ τοῦ πυριφλεγέος δωματίου ἢ τοῦ δωματίου τοῦ δηλητηρίου τὴν περίφημον Βουασίν, τὴν Βιγουρὲ καὶ τινα ἱερέα ὀνόματι Λεσαζ κατηγορουμένους ὡς πωλήσαντας κόριν τῆς κληρονομίας, ἥτις δὲν ἦτο ἄλλο τι ἢ ὁ διαβρωτικὸς ὑδράργυρος τῆς Βρινβυλλιέρης· διὸ καὶ τὸ πυριφλεγέος δωμάτιον ἐπέβαλε τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν τῇ Βουασίν καὶ τοῖς συνένοχοις αὐτῆς.

Ἀπὸ τὰ φαρμακευμένα βέλη τῶν ἀγρίων μέχρι τοῦ ἀρσενικοῦ, τῆς μορφίνης καὶ τῆς νικοτίνης τῶν ἡμετέρων χρόνων, τὸ δηλητήριον ἐπεξεργάσθη εἰς μύρια εἶδη. Οἱ ἀρχαῖοι Πέρσαι καὶ Τούρκοι ἐγίνωσκον νὰ δηλητηριάζωσι τὸν ἀναβολέα, τὸ ἐφίππιον, τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἢ καὶ τὰ ὑποδήματα τοῦ ἵππέως.

Ὁ Ἰωάννης Γαλέας ἐδηλητηριάσθη διὰ τῆς προσψάσεως τῶν ἐνδυμάτων του· ὁ καρδινάλιος Πέτρος Βεροῦλος, ἰδρυτὴς τοῦ τάγματος τῶν Καρμηλιτῶν, λειτουργῶν, δι' ἀγίου ἄρτου. Ἐρρίκος ὁ Ζ' διὰ τῆς μεταλήψεως, ἐν ἧ εἶχον βίψει δηλητήριον· ὁ πάπας Κλήμης Ζ' διὰ δαδὸς τελείσης πρὸ αὐτοῦ· τέλος ἡ ἱστορία ἀναφέρει πολυπληθεῖς δηλητηριάσεις δι' ἀνθέων, ἀρωμάτων, ἐπιστολῶν, βιβλίων, εὐωδῶν χειροκτίων, κ.